

A Szeged Árpád-kori történetével foglalkozó kutatók figyelmét csak a közelmúltban keltette fel egy 1225-ben kiállított oklevél, holott az kiadott formában már hosszú évtizedek óta ismert volt. Az eredetiben ránkmaradt diplomából a következőket tudjuk meg: György fia Péter a garamszentbenedeki apátsághoz tartozó Ság falu határából 10 ekényi földet akart kihalászni és magának megszerezni. Az ügy Gyula nádor elé került, akinek ítélete szerint Lőrinc garamszentbenedeki apátnak szerzetestestvérével, Péter presbiterrel és curialis comesével együtt Nemel poroszló jelenlétében esküvel kellett bizonyítani *in scyget in templo sancty nicolay confessoris*, hogy az említett föld az apátságé. Lőrinc apát és a felsorolt személyek a megjelölt helyen János apát és az egész káptalan előtt jog szerint le is tették az esküt. Az esetet oklevélbe foglalták, melynek egyik példánya Lőrinc apátnál maradt, a másik példányt pedig János apát és szerzetes testvérei hozzájárulásával *in scyget* helyezték el. A diploma margóján egy XV. századi glosszátortól származó megjegyzés található: *Juramentum fuit in Abbacia Zegediensi in templo s. Nicolaj*.¹

Nem bocsátkozván az oklevélben közölt valamennyi fontos információ részletes elemzésébe, ehelyütt csupán annak a kérdésnek a megválaszolására teszünk kísérletet, hogy a diploma *scyget* elnevezése mire vonatkozik. Erről a *scyget* nevű helyről mindössze annyit tudunk meg, hogy volt egy Szent Miklós tiszteletére szentelt apátsága, melynek templomában egy peres ügy kapcsán esküt tettek. Fekvésére vonatkozóan azonban forrásunk semmiféle közvetlen utalást nem tartalmaz, s így a lokalizáció kérdésben csupán magára az elnevezésre támaszkodhatunk.

Az elnevezést alapul véve kézenfekvőnek tűnt a diploma *scyget* adatának a mai Szegeddel történő kapcsolatba hozatala. Ebben a vonatkozásban a kezdeményezést az a XV. században élt glosszátor tette meg, aki a *scyget* szót az oklevél margóján található megjegyzésben Zegediensi formában írta át. Ez az adat azonban a későbbiek során feledésbe merült. Ezzel magyarázható, hogy a város monográfusai, a XIX. század második felében alkotó Varga Ferenc² és Reizner János³ nem tettek említést

¹ Az oklevelet közli: WENZEL GUSZTÁV: Árpád-kori új okmánytár. Codex diplomaticus Arpadianus continuatus. I—XII. Pest, Bp. 1860—1874. (továbbiakban: ÁÚO) XI. 191—192. Wenzel nem tesz említést a diploma margóján található XV. századból származó megjegyzésről. FERDINANDUS KNAUZ: Monumenta ecclesiae Strigoniensis. I. Strigonii 1874. 254—255. Tanulmányunkban ezt a kiadást használtuk. Az oklevél újabb kiadásai: KOLOMAN JUHÁSZ: Ein unbekanntes Benediktinerstift in der Stadt Szeged. Mitteilungen des Instituts für österreichische Geschichtsforschung, 1961. 362. Érdekes, hogy Juhász sem emlékezik meg a diploma margóján található XV. századi feljegyzésről. Codex Diplomaticus et epistolaris Slovaciae. Tomus I. Ad edendum peraeparavit RICHARD MARSINA. Bratislavae MCMLXXI. 223. Marsina a szóban forgó oklevél hasonmását is közli: Uo. Tabula XVII. a. A diploma bevezető sorainak hasonmás kiadását 1.: ISTVÁN HAJNAL—LÁSZLÓ MEZEY: L'enseignement de l'écriture aux universités Médiévales. Bp. 1959. Album des Spécimens 75. sz.

² VARGA FERENC: Szeged város története. I. Szeged 1877.

³ REIZNER JÁNOS: Szeged története I—IV. Szeged 1899—1900.

róla. Úgy tűnik, hogy Cs. Sebastyén Károly figyelmét is elkerülte ez a diploma, mivel Szeged középkori templomairól szóló munkájában nem hivatkozott erre a forrásra.⁴

A már a középkorban fölvetett elképzelést, mely szerint az 1225. évi oklevél scyget-je Szegeddel lenne azonos, századunk hatvanas éveiben többen felelevenítették. Juhász Kálmán 1961-ben tanulmányt szentelt az ismeretlen „szegedi” apátságnak. Német nyelvű munkájában — melynek egyik jegyzetében megköszönte Györffy Györgynek, hogy az felhívta a figyelmét az 1225. évi oklevélre — benedek rendinek minősítette a „szegedi” Szent Miklós apátságot.⁵ Györffy György 1963-ban megjelent, az Árpád-kori Magyarország történeti földrajzát tárgyaló könyvében szintén a mai Szegedre vonatkoztatta az említett adatot, s feltételezte, hogy az 1225. évi diplomában megnevezett Szent Miklós bencés apátság Felszegeden (ma Felsőváros) állhatott. Györffy szerint ugyanis a Tisza-parti városban a XIV. század elején meglepően domonkosok a Szent Miklós bencés apátság helyén építették fel az ugyancsak Szent Miklós tiszteletére szentelt rendházukat, melynek alapítását a lyoni zsinat 1318-ban hagyta jóvá.⁶ Ugyanezt a nézetet vallotta Bálint Sándor, aki 1975-ben Szeged reneszánsz kori műveltségéről írt könyvében úgy nyilatkozott, hogy Györffy György érdeme a scyget-i apátság Szegeddel való kapcsolatba hozatala.⁷ Bálint Sándor megjegyezte azt is, hogy Juhász Kálmánnak a „szegedi” bencés apátságról szóló rövid összefoglalása az ő anyaggyűjtése nyomán készült,⁸ jóllehet Juhász Kálmán tanulmányában erre a körülményre nem utalt. Ugyancsak Bálint Sándor közléséből tudjuk: Mezey László is Szegeddel hozta kapcsolatba az 1225. évi oklevelet, melyet véleménye szerint kétségtelenül Szegeden állítottak ki.⁹ A fenti elképzelések következtében a legfrissebb szakirodalomban is találkozunk olyan nézetekkel, amelyek a bencés Szent Miklós kolostor szegedi működését hangoztatják.¹⁰

E rövid kutatástörténeti összefoglalásból kitűnik: századunk második felében kiváló középkor kutatók vonatkoztatták az 1225. évi oklevél scyget adatát Szegedre, s vallották azt a nézetet, hogy a Tisza-parti városban a tatárjárást megelőzően egy bencés apátság virágzott. Bálint Sándor művészettörténeti párhuzamokra, szakrális néprajzi emlékekre, valamint az európai- és hazai városfejlődésben általa felfedezni vélt analógiákra hivatkozva egészen annak kimondásáig ment el, hogy a bencések nagy szerepet játszottak Szeged urbanizálásában a tatárjárás előtt. Utalt arra is, hogy a szegedi apátság Szent Miklós kultuszának egyik legkorábbi hordozója volt hazánkban s a királyi alapítású monostor igen fontos szerepet játszott a só gondozásában és szállításában. Bálint Sándor szerint tehát Felsőváros eredetileg az apátságé volt.¹¹

Véleményünk szerint a scyget—Szeged azonosságot valló nézet nem kellőképpen megalapozott. Mindenekelőtt azt szögezzük le, hogy egy ilyen nézet perdöntő bizo-

⁴ Cs. SEBASTYÉN KÁROLY: Szeged középkori templomai. Szeged 1938.

⁵ JUHÁSZ: i. m. 359—362.

⁶ GYÖRFFY GYÖRGY: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza. I. Bp. 1963 902.

⁷ BÁLINT SÁNDOR: Szeged reneszánsz kori műveltsége. (Humanizmus és reformáció 5.) Bp. 1975. 131. 23. jegyzet.

⁸ Uo.

⁹ Uo.

¹⁰ ANDRÁS KUBINYI: Handel und Entwicklung der Städte in der ungarischen Tiefebene im Mittelalter. Giessener Abhandlungen zur Agrar- und Wirtschaftsforschung des europäischen Osten. Band 100. Berlin 1980. 424. PALOVICS LAJOS: Szent Miklós patrociniuma és a településtörténet. „quibus expedit universis” Diákköri dolgozatok 1977—79. Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara Középkori Magyar Történeti Tanszék Kiadványa I. Szerkesztette és lektorálta: LADÁNYI ERZSÉBET. Bp. 1980. 106.

¹¹ BÁLINT: i. m. 8—9.

nyitékának semmiképpen sem tekinthető a XV. századi glosszátor azon megjegyzése, amely scyget-et Zegediensi formában tünteti fel. Emellett még egyéb körülmények is óvatosságra intenek. Elsősorban az a tény, hogy az állítólagos szegedi és elsőként Juhász Kálmán által bencésnek minősített apátságról¹² az 1225. évi oklevélen kívül más írott forrás nem tesz említést. A kérdés megválaszolásában a régészettudománytól sem várhatunk különösebb segítséget, hiszen maga Juhász Kálmán utalt arra, hogy a „szegedi Szent Miklós monostor fekvése ismeretlen, mivel annak semmiféle romja nem maradt fenn.”¹³ Mindezek ellenére a kutatók közül csak kevesen kételkedtek, vagy fogalmaztak óvatosabban a Szent Miklós apátság szegedi lokalizációjának kérdésében. Mindenekelőtt Richard Marsina nevét említjük meg, aki az általa 1971-ben kiadott Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae c. okmánytárba felvette a már sokat hivatkozott oklevelet, de a diplomában szereplő scyget-et meggyőző bizonyítékok hiányában sem a mai Szegeddel, sem más településsel nem azonosította.¹⁴ Palovics Lajos pedig, aki a Szent Miklós patrocínium településtörténeti vonatkozásait vizsgálta, Szegeddel kapcsolatban, ha finoman is, de utalt arra, hogy Györffy György egyetlen oklevél adata alapján jutott arra a következtetésre, mely szerint a domonkos kolostor elődje a Szent Miklósról elnevezett bencés monostor volt.¹⁵

Ahhoz, hogy ebben a kérdésben világosan lássunk, szükségesnek tűnik néhány mondat erejéig kitérni a Szeged nevének eredetével kapcsolatos nézetek rövid ismertetésére. Klemm Antal, aki e probléma máig legrészletesebb vizsgálatát végezte el, munkájában utalt arra, hogy Szeged nevének eredetét illetően két felfogás terjedt el.¹⁶ Szeged neve az egyik elképzelés szerint a szeg, szeglet (‘angulus’) a másik elképzelés szerint pedig a sziget (‘insula’) szóból származik. Klemm véleménye szerint Szeged nevé jelentésének megállapításához az etimológián kívül az országban előforduló többi Szeged helynév és település ismeretére is szükség van. Lelkesítően nehézséget jelent viszont, hogy az általa összegyűjtött kilenc Szeged helynevet viselő település közül mindössze egy lokalizálható biztosan (Sajószöged), így ezek az adatok a Tiszaparti város nevével kapcsolatosan további következtetések levonását nem teszik lehetővé, vagyis Szeged nevének eredetét illetően végleges megoldást Klemm sem tudott javasolni. Fejtegetéseink lényeges pontja annak kimondása, hogy a szeg (régiesen szig) és a sziget szavak etimológiailag összefüggnek,¹⁷ ebből következően a névadásnál említett két elmélet nem egymást kizáró jellegű. Felfogása lényegében megegyezik a legfrissebben megjelent történeti-etimológiai szótárban olvashatókkal: a sziget származékszó, amely a szeg (‘szöglet, csúcs, kiszögellés, területrés’) főnévből jött létre a -t denominális főnévképzővel. Megjegyzendő viszont, hogy a Szeged helynév a sziget szóval etimológiailag azonos, de más jelentéstani indíték alapján keletkezett.¹⁸ A fentiekben kívül létezik még egy harmadik elmélet is. Kiss Lajos a földrajzi nevek etimológiájáról írt munkájában ugyanis arra utal, hogy a Szeged helynév a szög szeg (‘fekete, gesztenyebarna’) melléknévnek lehet a -d képzős származéka.¹⁹ Magunk nem tekinthetjük feladatunknak, hogy állást foglaljunk az etimológia kérdésében,

¹² JUHÁSZ: i. m. 361.

¹³ Uo. „Der Standort des Klosters ist unbekannt, da sich keine Ruine erhalten haben.” Az apátság fekvését illetően más nézetet vall Györffy György (GYÖRFFY: i. m. 902.) és az ő nyomán Bálint Sándor (BÁLINT: i. m. 7, 9, 22.).

¹⁴ MARSINA: i. m. 233.

¹⁵ PALOVICS: i. m. 106.

¹⁶ KLEMM ANTAL: Szeged neve. Délvidéki Szemle 1943. 97—109.

¹⁷ Uo. 101—103.

¹⁸ A magyar nyelv történeti-etimológiai szótára (továbbiakban: TESZ). Főszerkesztő BENKŐ LORÁND. III. Bp. 1976. 747—748.

¹⁹ KISS LAJOS: Földrajzi nevek etimológiai szótára. Bp. 1980. 600.

de hangsúlyozzuk: jóllehet a sziget szó és a Szeged helynév etimológiailag kétségtelenül összefüggnek,²⁰ a scyget—Szeged azonosságát valló nézetet, úgy tűnik, nem támogatja Szeged nevének scyget, azaz sziget ('insula, Insel') formában való előfordulása az 1225. évi oklevélben. Mindenekelőtt feltűnő az a körülmény, hogy Szeged központi településmagját, a várat és a körülötte fekvő, későbbi szóhasználatnál Palánknak nevezett részt, valamint Alsóvárost (Alszeged) egyetlen írott forrás sem említi szigetként, Felsővárost (Felszeged) is csak egy 1431-ben kiadott diplomában nevezik Felsewzygeth-nek.²¹ Ezzel kapcsolatosan már Klemm Antal is utalt arra, hogy a Felsewzygeth elnevezés későbbi eredetű, mint a Szeged, illetve Alszeged megjelölések.²² További problémát jelent, hogy a Szeged neveként feltételezett scyget forma eltér a város megjelölésére használt Árpád-kori alakoktól, mivel azok zöme a név első és második szótagjában egyaránt *e* magánhangzót tartalmaz. Az 1301 előtti időszakból mindössze hat olyan adat maradt fenn, amelyekben az elnevezés első magánhangzójaként *i* (*y*) fordul elő, de közülük egyetlen névalakban sem szerepel a *d* helyén *t*. Ezek az adatok — melyek összeállításánál Györffy György történeti földrajzi munkájára támaszkodtunk — a következők:

1183/226/270:	Cigeddin ²³
1263	: Zygediensi ²⁴
1280	: Ziguediensi ²⁵
é. n. /1282/VII. 24.:	Scyget ²⁶
1289	: Scyguediensi ²⁷
1297/332	: Sykediensi ²⁸

Elgondolkodtató az is, hogy az 1225. évi diploma scyget alakja teljes mértékben megegyezik a korabeli oklevelekben használatos sziget elnevezések írásképével akkor, amikor a Tisza-parti város megjelölésére használt Árpád-kori alakok ezekkel nem mutatnak hasonlóságot. Lássunk néhány példát erre is!

1109:	Scigetfev
1186:	Sciget
1225:	Magorsciget, Besneusciget, Nassciget
1233:	Zigetfeu ²⁹

A fentiekből adódóan munkahipotézisként feltehetjük, hogy a scyget-i Szent Miklós apátság nem a mai Szegeden, hanem egy szigeten feküdt. Mivel a középkori Magyarország területén külön jelző nélkül egyetlen szigetet, a Csepel-szigetet jelöltek — tudniillik ennek a területnek az élő nyelvi, magyar neve a középkor korai századaiban Nagysziget (esetleg csak Sziget) lehetett, amit a latin nyelvű oklevelekben

²⁰ TESZ III. 747.

²¹ REIZNER: i. m. IV. 32.

²² KLEMM: i. m. 105.

²³ ÁÜO XI. 48.

²⁴ Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. Studio et opera GEORGII FEJÉR. I—XII. Budae 1829—1844. (továbbiakban: CD) IV/3. 179.

²⁵ Magyar Országos Levéltár, Diplomatikai Levéltár 86 853.

²⁶ Hazai okmánytár. Codex diplomaticus patrius. VI. Bp. 1876. 358.

²⁷ CD V/3. 473.

²⁸ ÁÜO XII. 603.

²⁹ SZAMOTA ISTVÁN—ZOLNAI GYULA: Magyar Oklevél-szótár. Bp. 1902—1906. 921.

egyszerűen insula-ra fordítottak³⁰—, ezért, pusztán a scyget alakból kiindulva, megkockáztathatjuk azt a feltevést, hogy az 1225. évi oklevélben említett Szent Miklós apátság a Csepel-szigeten állt. Itt valószínűleg működött egy monostor, melynek romjaira a Pest megyei műemléki topográfia munkálatai során Entz Géza bukkant rá. Az Ercsi községgel szemben fekvő Csepel-szigeti parton, az Ercsibe vezető rév közvetlen közelében felfedezett romról bebizonyosodott, hogy az Ercsi középkori monostorának maradványa.³¹

Az ercsi monostor történetének legfontosabb mozzanatait jól ismerjük. Alapítója, mint ez IV. Béla egy 1269-ben kelt okleveléből kiderül, Tamás nádor volt.³² A nádort a Marosvásárhelyen őrzött somogyvári formuláskönyv egy XVI. század eleji bejegyzése szerint ennek a kolostornak a sekrestyéjében temették el 1186-ban.³³ Ez az adat és Entz Géza művészettörténeti vizsgálódásai arra vetnek fényt, hogy a monostor alapítására a XII. század utolsó harmadában kerülhetett sor, s a munkálatok túlnyomó részét még ebben a században végezték el. Az építkezés 1186-ban már abban a fázisban volt, hogy Tamás nádort itt helyezhették örök nyugalomra. Ezek szerint csupán az épület befejező munkálatai nyulhattak át a XIII. századba.³⁴ Az írott források 1236-ban említik először a kolostort.³⁵ IX. Gergely pápa két évvel később kelt diplomájából pedig megtudjuk, hogy a monostor eredetileg a bencésekhez tartozott, de 1238-ban rendváltásra került sor. IX. Gergely pápa az említett oklevélben ugyanis elrendeli, hogy a szigeten (in Insula!) levő ercsi bencés kolostort a karthauziak vegyék át. A pápa szerint erre azért volt szükség, mert az ercsi kolostor mind lelkiükben, mind földi javakban annyira megfogyatkozott, hogy annak a bencés renden belüli felélesztésére már nem volt remény.³⁶ A kolostor védőszentjének nevét egy 1253-ban kiállított oklevél hagyományozta ránk. Ebben a diplomában IV. Ince pápa arról írt, hogy az esztergomi érsek a fennhatósága alá tartozó, s a tatárok által elpusztított Szent Miklós tiszteletére szentelt ercsi monostorba a topuszkói cisztercita apátságból telepített át szerzeteseket.³⁷ Az ercsi monostor 1253-ban tehát ismételtelen rendet váltott. Ez időtől kezdve a kolostort a ciszterciták lakták egészen 1526-ig. Akkor elnéptelenedett, s nem sokkal azután el is pusztult.³⁸ De 1225-ben, amikor a garamszentbenedeki apátság említett birtokperére sor került, a monostor még működött, s benne bencés szerzetesek éltek.

Fejtegetésünket a következőkkel zárhatjuk: úgy véljük, a garamszentbenedeki apátság birtokperére vonatkozó 1225. évi oklevelet nem lehet a mai Szegeddel

³⁰ BENKŐ LORÁND: Az anonymusi hagyomány — és a Csepel név eredete. Magyar Nyelv 1966. 142. A sziget Csepel nevére utaló első kétségtelen adat 1391-ből maradt fenn (1391: „in insula Csepel” — Zala vármegye története. Oklevéltár. Szerk.: NAGY IMRE, VÉGHÉLY DEZSŐ és NAGY GYULA, II. Bp. 1890. 254.)

³¹ ENTZ GÉZA: Az ercsi bencés monostor. Művészettörténeti Értesítő. 1965. 241—245.

³² Budapest történetének okleveles emlékei Monumenta diplomatica civitatis Budapest. CSÁNKY DEZSŐ gyűjtését kiegészítette és sajtó alá rendezte GÁRDONYI ALBERT. I. Bp. 1936. 105.

³³ BÓNIS GYÖRGY: A somogyvári formuláskönyv. Emlékkönyv Kelemen Lajos születésének nyolcvanadik évfordulójára. Kolozsvár 1957. 132.

³⁴ ENTZ: i. m. 244—245.

³⁵ ÁÜO II. 42—46.

³⁶ Uo. 856.

³⁷ Vetera monumenta historica Hungarum sacram illustrantia... ab AUGUSTINO THEINER. I. Romae 1859. 216. Sörös Pongrác is valószínűnek tartotta, hogy az ercsi apátságot már alapításakor Szent Miklós oltalma alá helyezték (SÖRÖS PONGRÁC: Az elenyészett bencés apátságok. A pannoni Szent-Benedek-rend története. XII/B. Bp. 1912. 310.) Igaz, teljes bizonyossággal nem állíthatjuk ezt, mivel a monostor védőszentjét csak akkor ismerjük meg, amikor már két szerzetesrend elhagyta azt.

³⁸ Magyarország műemléki topográfiája. V. Pest megye műemlékei. II. Szerk.: DERCSÉNYI DEZSŐ. Bp. 1958. 149.

kapcsolatba hozni, mivel az abban szereplő eskütételre a Csepel-szigeten levő, Szent Miklós tiszteletére szentelt ercsi bencés monostorban került sor. Ezt a feltételezést az ercsi kolostor földrajzi fekvése is megerősíti: csaknem azonos távolságra esik tőle a Bars megyei Garamszentbenedek és a Csongrád megyei Ság,³⁹ s ez kétségtelenül alkalmassá tette az apátságot arra, hogy közreműködjék a per lefolytatásában. Az elmondottak értelmében elesik az egyetlen, mindeddig szilárdnak vélt bizonyíték is, amely egy Szegeden levő bencés apátság működéséről tanúskodna. S ha sajnálatos módon ez az adat ki is esik a tatárjárás előtti Szegedre vonatkozó amúgy sem túlzottan sok forrás közül, a veszteségért némi kárpótlást nyújt az a körülmény, hogy az 1225. évi oklevél gyarapíthatja az ercsi monostor korai történetét megvilágító kútfők számát.

• Ha a scyget-i apátság fekvéséről kialakított fenti elképzelésünk megállja a helyét, akkor következésképpen alapját veszíti minden olyan hipotézis, amely a Szent Miklós monostor szegedi lokalizációjára épült. Mindenekelőtt elesik az a feltevés, amely szerint a később Felszegednek nevezett területen a XIV. század elején alapított, Szent Miklósról elnevezett domonkos rendház bencés előzményekre megy vissza. Tarthatatlanná válik továbbá az a — bencés monostor Felszegedre helyezéséből adódó — kényszerű következtetés is, hogy ezt a területet már 1225-ben Szegednek (scyget-nek) nevezték. Magunk egy korábbi munkánkban annak valószínűsítésére törekedtünk, hogy Felszegedet az Árpád-kor java részében az Asszonyfalva elnevezéssel illették.⁴⁰ Ezt a feltevésünket a fent elmondottak is alátámasztják.

³⁹ Az 1225. évi oklevélben szereplő Ság falu ugyanis Csongrád megyében feküdt. (GYÖRFFY: i. m. 899.). Wenzel Gusztáv Ságot tévesen Hont megyébe helyezi (ÁÚO XI. 191—192.).

⁴⁰ PETROVICS ISTVÁN: *Azzonfolua alio nomine Felzeged*. Acta Universitatis Szegediensis de Attila József nominatae. Acta Historica. LXVII. Szeged 1980. 67—75.

István Petrovics

Y AVAIT—IL UNE ABBAYE BÉNÉDICTINE À SZEGED?

Dans son oeuvre, l'auteur essaie de démontrer qu'avant l'invasion des Tartares il n'y avait pas d'abbaye bénédictine à Szeged. C'est d'une charte rédigée dans une affaire contentieuse de l'abbaye de Garamszentbenedek en 1225 que les chercheurs ont déduit l'existence du monastère béni en l'honneur de Saint Nicolas de Szeged. Cependant, d'après l'auteur, le nom *scyget* figurant dans la charte ne se rapporte pas à Szeged, mais à *Csepel-sziget*, et l'abbaye Saint Nicolas mentionnée dans la charte n'est autre que le monastère bénédictin d'autrefois à Ercsi.

Иштван Петрович

СУЩЕСТВОВАЛО ЛИ В СЕГЕДЕ БЕНЕДИКТИНСКОЕ АББАТСТВО?

В работе автором предпринимается попытка доказать, что до татарского нашествия в Сегеде не было бенедиктинского аббатства. До сих пор исследователи предполагали существование сегедского монастыря Святого Миклоша на основе грамоты 1225 г., в которой сообщается о тяжёлых делах аббатства в Гарамсентбенедеке. Автор приходит к выводу, что название „*scyget*” этой грамоты имеет прямое отношение не к Сегеду, а к острову Чепель. Поэтому аббатство Святого Миклоша, упомянутое в этой грамоте, тождественно бывшему бенедектинскому монастырю в Эрчи.